

§ 104 Konfirmation

CARINA ETANDER RIMBORG:

Ordförande och kyrkomötet! Jag talar för utskottet. Kyrkolivsutskottet föreslår kyrkomötet att besluta att bifalla motionerna 2013:30 och 2013:43. Motion 2013:30 har som att-sats, kyrkomötet beslutar att uppdra till kyrkostyrelsen att undersöka hur nationell nivå kan stötta församlingarna kring information om konfirmation. Motion 2013:43 har som att-sats, kyrkomötet beslutar att uppdra till kyrkostyrelsen att i samråd med stiftens göra en särskild satsning för att uppmärksamma konfirmationens betydelse.

Större delen av utskottet ansåg att dessa motioners frågor var mycket angelägna och föreslår därför bifall till båda motionerna.

BRITT LOUISE AGRELL:

Ordförande och vänner i kyrkomötet! Svenska kyrkan, våra församlingar och stift, har de senaste åren satsat stort på att lyfta betydelsen av dopet och att göra dopet känt som en viktig del av människors liv. Man har ordnat seminarier och utställningar, man har börjat med drop-in-dop för att avdramatisera och visa att man inte behöver ordna stora fester till betydande kostnader. Drop-in-dop blir alltmer populärt och används tacksamt av föräldrar som ibland passar på att döpa en hel syskonskara. För oss i kyrkan är dopet grundläggande och det är något som vi önskar att allt fler ska få ta del av.

Men vilka är det som döper sina barn? Enligt kansliets analyschef är det de föräldrar som själva är konfirmerade. En satsning från kyrkans sida på dopet förutsätter alltså minst motsvarande satsning på konfirmationen. Jag vet att det finns ett omfattande och långsiktigt arbete i stift och församlingar för att öka frekvensen av konfirmerade. Vi har riktlinjer för konfirmandarbetet och det utges olika konfirmandmaterial, vi har speciella ungdomsbiblar m.m. Trots det ökar inte andelen konfirmerade utom i några stift.

Vi vill med vår motion 2013:43 göra en särskild kraftsamling, ungefär som vi nu har gjort med dopet, för att uppmärksamma konfirmationens betydelse för dagens ungdomar och deras föräldrar som många gånger inte känner till vad kyrkans konfirmation innebär och betyder. Vi vill att nationell nivå och stiftens tillsammans på olika sätt ska arbeta för att konfirmationen blir väl känd och ett självklart val för den unga människan. Det här har utskottet bejakat och jag yrkar bifall till utskottets förslag.

CHRISTINA BERGLUND:

Ordförande och vänner i kyrkomötet! Jag yrkar bifall till utskottets förslag, därför att det är viktigt att komma igång med det här arbetet. Samtidigt hoppas jag att det utvecklas till en mer långsiktig insats.

Utbildning och undervisning är processer som kräver tid, uthållighet och målinriktning. På 1980-talet utförde gamle vännen och sociologiprofessorn Thorleif Pettersson ett forskningsarbete på kyrkans uppdrag som analyserade varför ett antal församlingar som stiftens hade bedömt som särskilt framgångsrika hade lyckats så väl. Han kom fram till att det var en grupp om ett dussin som alla hade vissa drag gemensamt. De hade definierat några få områden som de bedömde som viktiga och gärna ville arbeta med och hade kompetens för. Därefter hade de satt sina mål och hållit fast vid dem och jobbat på i minst tio år.

Det är roligt med projektet 13+, det säger jag som konfirmerades som trettonåring en gång i Västerås domkyrka. Konfirmationsarbetet är en verksamhet med alla kringkontakter med föräldrar och kompisar som kräver planmässighet

och engagemang. Jag konstaterar att efter det att projektet 13+ slutförts 2016 inte finns något förslag eller någon tanke på hur satsningen ska utvecklas sedan eller följas upp. Det är en för kort planeringshorisont. Särskilda satsningar, nationella kraftsamlingar och specialprojekt har den nackdelen att de leder till kortsiktig, eller kan leda till, kortsiktig ryckighet. Undervisningsaspekten av församlingens grundläggande uppgift tillhör de processer som måste ha minst ett tioårsperspektiv, och med fördel kan man följa Kyrkornas världsråds praxis att initiera dekader, tioårsengagemang. Det har en vetenskaplig bakgrund.

BIRGITTA LINDÉN:

Ordförande, ledamöter och biskopar! Jag talar för reservanterna och litet mer än Carinas inledning vill jag väl säga, att vi är inte den grupp i utskottet som på något sätt vill uttrycka att konfirmationen skulle vara av en mindre betydelse. Trots det yrkar vi på avslag för motion 2013:43. Motionärerna vill ge ett uppdrag till kyrkostyrelsen att i samråd med stiftens göra en särskild satsning för att uppmärksamma konfirmationens betydelse.

Vår motivering till avslag är följande: I oktober, förra månaden alltså, startade Projekt 13+ med uppdrag att förstärka det kontinuerliga och långsiktiga utvecklingsarbetet som gäller mötet med konfirmanden men även tonåringen som väljer att inte konfirmeras. Det är tänkt att projektet ska samordna och stödja stiftens i utvecklandet av metoder och arbetssätt, fördjupad reflektion kring kyrkans dialog och möte med tonåringar i allmänhet och ungdomar som väljer att konfirmeras i synnerhet. Vi menar att en långsiktig, strukturerad och sammanhållen satsning på konfirmandarbetet är att föredra framför en särskild satsning för en kort tid.

Projekt 13+ har en projektledare anställd på 100 procent. Under utskottets överläggningar fick vi direktinformation av enhetschefen för konfirmandfrågor. Det stod för oss klart att projektets tvådelade fokus mot gruppen unga som valt konfirmation och den grupp som av olika anledningar inte gjort det tydligt beskrev det angelägna uppgiftsfältet projektet har tilldelats. Det är inte svårt att förutse att det kommer att krävas ett stort mått av kreativitet för att nå önskat resultat, dvs. en höjd konfirmationsfrekvens. Vi bedömer att ytterligare styrning av uppdraget inte kommer att bidra till ökad måluppfyllelse, kanske snarare tvärtom. Projektiden fram till 31 augusti 2016 bör i sin helhet stå till förfogande för det uppdrag som redan formulerats till arbetsgruppen som just påbörjat uppdraget.

Därför yrkar vi bifall till reservationen som innebär ett avslag av motion 2013:43.

SOFIJA PEDERSEN VIDEKE:

Ordförande och kyrkomötesvänner! Så roligt att få igenom en motion om konfirmation i Svenska kyrkan! Det här handlar om en informationssatsning som ska gälla hela landet. Man skulle kunna säga, Ylva, att det faktiskt är en sorts tillgänglighetsanpassning som gäller alla.

Motionen har sin bakgrund i att jag i min församlingstjänst har mött flera ungdomar som söker olika alternativ för att kunna konfirmeras. Det kan t.ex. vara elitsatsande ungdomar som redan nu ser att sommarlägret krockar med fotbollsklubbens resa till Italien som de sparar till i flera år. Det gäller ungdomarna som plötsligt blir uttagna till SM i truppergymnastik och som infaller på konfirmationshelgen, och det gäller tjejen som fick en enskild konfirmation för att hon skulle åka på SM i simning. Men det kan också gälla alla de som inte

väljer att bli konfirmerade som 14-åringar och som söker en sådan där grupp som kanske kan kallas andra chansen.

Våra församlingar runt omkring i landet gör ett gott arbete med konfirmation och konfirmander och det är värt att den informationen om olika alternativ sprids så att det blir lätt att hitta olika konfirmationsalternativ.

BRITT LOUISE AGRELL:

Vår motion 2013:43 utesluter givetvis inte ett långsiktigt arbete. När vi talade med Inga-Lena Arvidsson i utskottet svarade hon på direkt fråga att det här är inte alls samma sak. Det är att blanda ihop äpplen och päron. Vad vi vill ha är en särskild kraftsamling på konfirmationen och dess betydelse på ungefär samma sätt som vi nu har gjort med dopet. Jag tror att det skulle ha väldigt stor betydelse för allt arbete i Svenska kyrkan med konfirmander och konfirmandarbete.

CHRISTINA HOLMGREN:

Herr ordförande, presidiet, kyrkomötesledamöter, biskopar och åhörare! Ungdomarna är framtiden i Svenska kyrkan, men det är en liten sorglig historia varje gång man får statistiken på antalet konfirmander i både små och stora församlingar.

Mycket gott kan sägas om Projekt 13+, men det som gjorde mig litet bedrövad och fundersam var att man i de första raderna i betänkandet talar om kontinuerligt och långsiktigt utvecklingsarbete. Jag vet inte hur ni ser på det, hur långt är något som är långsiktigt? Är det fyra år? Nej, ett långsiktigt projekt kan nog vara mer än ett decennium. Därför tycker jag att de här motionerna talar väl för att vi gör något riktigt, riktigt långsiktigt och fantastiskt och utvecklande för svenska ungdomar i Svenska kyrkan.

Jag yrkar alltså bifall till utskottets förslag.

MARIANNE KRONBÄCK:

Ordförande och kyrkomötesdeltagare! Jag yrkar bifall till utskottets förslag att bifalla både motion 2013:30 och 2013:43. Dessutom vill jag säga att uppdraget som motion 2013:43 ger "att i samråd med stiftens" agera, att det är extra betydelsefullt med just "samråd" med stiftens.

VIVIANNE WETTERLING:

Jag yrkar bifall till motion 2013:43 och vill bara skicka med att ni inte glömmer funktionshinderade konfirmander när ni gör denna satsning, för jag hoppas naturligtvis att den går igenom. Jag har haft glädjen att få arbeta med funktionshinderade, ett fantastiskt arbete. En särskild satsning på dessa skulle kanske kunna ingå.

Beslut i ärendet återfinns i kyrkomötets protokoll, § 140.